

נלחמים ברעב, מבקשים את החסד

הבאת עצמות יוסף לקבר ישראל עמדה למשה כשהקב"ה בעצמו עסק בקבורתו, ודוד המלך נטל על עצמו אחריות בשנות הרעב והביא את שאול לקבר ישראל. ההנהגה שלנו צריכה ללמוד מדרכיהם, ולעבור משפת הטרור לשפת הערכים היהודיים

היום יום. ומכל טוב אל יחסרנו, אמן.

תנו לי משה יורשי

לפני חמש שנים, בסוף מבצע צוק איתן, אהנו, משפחת גולדין, נענו תמונת ניצחון של החמאס מחזיק בן דוד של שר הביטחון כשבוי חי. אחרי חמש שנים השיג החמאס תמונת ניצחון מרהיבה כשראש הממשלה נמלט חפוי ראש, תחת משמר, באמצע מסע בחירות לצלילי צבע אדום. לי יש חשבון עם החמאס, למאות הרוגים, פצועים, פגועי הלב מסויטים יש חשבון עם החמאס, והחמאס מסיים כל סיבוב שבו הבן שלי נפל. כיצד זה קורה? כי אהנו בתקופת רעב. כי להקים בית חולים לטיפול בפצועי החמאס, לא חרוק מהמקום ומאות מיליוני דולרים קטאריים, וכעת מדינת ישראל מסייעת להקים בית חולים לטיפול בפצועי החמאס, לא חרוק מהמקום שבו הבן שלי נפל. כיצד זה קורה? כי אהנו בתקופת רעב. כי המנהיגות לא הביאה את חיילי-נו-חללינו לקבורה. נטשנו את החסד, וכך נכנסו לתקופת הרעב. ההנהגה שלנו, הפוליטית, המדינית והדתית, זנחה את כל ערכיה, וקיבלה על עצמה את שפת הטרור. בכל פעם שמדברים על הזרות החיילים, אהנו מדברים על "המחיר", על "המשבר ההומניטרי", על האיום ב"מלחמה".

אהנו מאוימים מהמחיר. נכנעים לשפת מאפיה טרוריסטית, כאילו אהנו עדיין בתחום המושב, פוחדים מהקוקים שיבואו כאילו אהנו אינו יכולים, בשפה שלנו, לקבוע לחמאס את המחיר שישלם על התנהגותו הטרוריסטית. אהנו מאיימים על עצמנו בסכנה של "לרעוב את עזה" כאילו אינו יודעים שמשבר הומניטרי הוא מעשהו של הטרור. אם לא היה טרור בעזה, בוודאי שלא היה משבר הומניטרי בעזה, כי מיד כשאנו פותרים משבר אחד, החמאס דואג שיתחיל משבר אחר. מדברים ומאיימים על מלחמה שחם ושלוש תיפול עלינו, כאילו החמאס לא פותח במלחמה כשמתאים לו, יורה רקטות כשלא לו, צולף על חיילי צה"ל כשמתחשק לו, מבעיר את שדותינו כשרואה שאנו נסחטים. כאילו לא בנינו מדינה ריבנית, כאילו לא העמדנו צבא שעניו כל העולם נישאים אליו, כאילו שבתורת טרוריסטים היא האיום על מדינת ישראל.

אהנו, משפחת גולדין, מבקשים להפסיק לדבר בשפת הטרור, לדבר בעברית, בערכים, בשפתו של משה, בשפתו של דוד. אהנו נקבע לטרוריסטים את המחיר שהם ישלמו, אהנו נקבע את התנאים לסיוע ההומניטרי, אהנו נכריח את האויב להתנהל לפי ערכינו. הבאת החיילים הביתה, חללים, פצועים או שבויים, מוכרחה להיות ראש החץ במאבק הזה, משום שהמאבק שלנו הוא מאבק על התודעה. אם מדינת ישראל חרתה על דגלה כי היא מביאה את חייליה מושדה הקרב חיים או מתים - היא תעשה זאת. מדינה מנצחת את אויביה כשהיא מעמידה את ערכיה מול ערכו של האויב.

אלא שהמנהיגות שלנו שבירה בתודעת הפחד מהחמאס. אהנו צריכים לדחוף את מנהיגינו לקיים את המצווה, כפי שמשנה עשה, לנצח את הרעב כפי שדוד עשה, להעמיד את המצווה בראש סדר העדיפויות כפי שחז"ל קבעו. אולם המנהיגות איננה. היא שותקת. היא אחוזה בשפת הטרור, היא בתוך הרעב. הרעב ימשך. אני צריך את משה וירשיו, אני צריך את דוד וירשיו.

מיד תיקן דוד את הדבר. הדבר הראשון שעשה הוא לכנס את ההנהגה כולה. "מיד עמד דוד ולקח את כל חכמי ישראל וגדוליהם", והם יחד הולכים ומביאים את שאול ואת יהונתן מעבר הירדן, נותנים את עצמותיהם בארץ וחותים איתם חוזה המלך שחכמי ישראל וגדוליהם יעברו עם הארץ שבו חללי המלחמה בכל גבול ישראל, בכל שבט ובכל שבט, "יהיה הגבול שנכנס בו ארצנו של שאול היו יוצאין הם ובניהם ובנותיהם וגומלים חסד כדי שיצאו ידי חובתן בגמילות חסדים".

זה מה שלימד דוד את העם - מידת החסד הגדולה ביותר, הבאת חלל, לוחם לקבר ישראל. "הקב"ה? כיוון שראה הקדוש ברוך הוא שגמלו לו חסד כל ישראל, מיד נתמלא רחמים ונתן מטר על הארץ, שנאמר (שם) ויעתר אלוקים לארץ אחרי כן". החסד הוא שמשיבת את הרעב.

זהו החסד עליו בנויה ברכת הטוב והמיטיב שבברכת המזון. הברכה שנתקנה, כפי שמלמד אותנו רב מנתנה במסכת תענית (לא, א), רק אחרי שהובאו הרוגי ביתר לקבורה.

הרעב הוא רצון למשהו שאי אפשר למלא.

קלקול יסודי - אז תכונתו של הרעב. חזר הבין כי לא התנהגות העם היא שמביאה את הרעב, אלא קלקול במנהיגות, בו עצמו, ואמה: "מכאן ואילך אין הדבר תלוי אלא ב"י"

בסוף מלחמת בר כוכבא עמד העם בתוך ייאוש גדול. המעצמה הרומית הרגה את אחרוני לוחמי בר כוכבא שנתבצרו בעיר ביתר, ולא אפשרה להביאם לקבורה. הורים לא ידעו מה גורל בניהם, נשים לא ידעו אם הן עונות או אלמנות, וילדים לא יכלו לבכות את הוריהם. אז אפשרה רומא לקבור את חללי הקרב. מיד תקנו חז"ל את ברכת הטוב והמיטיב והכניסו אותה בתוך ברכת המזון. מה משמעות הברכה הזו שהיא כל כך שגורה על פינו, שאיננו שמים לב ללקחה? אנו מבקשים את החן והחסד, את הרחמים ואת הרוח. אנו מבקשים את הדברים הבסיסיים, הפשוטים, הברורים ביותר - פרנסה וכלכלה, הצלה והצלחה, ברכה, ישועה, נחמה, רחמים, חיים. בזכות מה? בזכות החסד. בזכות הבאת חלל לקבר ישראל.

משה לקח את המצווה, דוד לימד אותנו שהבאת חלל לקבר ישראל היא חסד. ובלי החסד הזה איננו זכאים לאף לא אחת מבקשות היום יום. ללא החסד רעב יהיה לנו, לא פרנסה, לא כלכלה, לא הצלחה, לא ישועה ובודאי שלא ברכה. רעב יהיה. רק אחרי שגמולנו את החסד שבהבאת לוחם לקבר ישראל אנו יכולים להעז ולבקש את כל הבקשות הפשוטות הרגילות של

אצל מי משני הגיבורים של הדר נתחיל את הסיפור? משה או מודד? נתחיל ממושה. בעוד שבתעיים נשמע על מורתו בסוף ספר דברים, בפסוק מופלא: "ויקבור אותו בגי". מי קבר את משה בגיא? התשובה: "הקב"ה" נתעסק בקבורתו של משה". הקב"ה קבר את משה בגיא! לתמיחה כיצד אנו יכולים להעלות על הדעת שהקב"ה יתעסק בקבורתו של בן אנוש ואפילו יהיה זה משה, ניתנת התשובה שהקב"ה אכן התעסק בקבורת משה, כי משה היה המנהיג שקיים את השבועה שעם ישראל נשבע ליוסף, שייקחו את עצמותיו לארץ ישראל כשיעזבו את מצרים. "ויקח משה את עצמות יוסף עמו, כי השבע השביע את בני ישראל לאמור, פקדו יפקדו אלוקים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם" (שמות י, יט).

משה, זה המנהיג בן שבט לוי שהבין כי ההבטחה "פקדו יפקדו" קשורה קשר בל ינתק ל"השבע השביע". אם לא מקיימים את המצווה, את השבועה, ה' לא יפקד את עמו. ומושה נמלא את המצווה ולא מניח אותה מידו 40 שנה. כדברי המכילתא דרבי ישמעאל, "ויקח משה את עצמות יוסף עמו - להדיע חוכמתו וחסידותו של משה, שכל ישראל עוסקין בבזיה ומושה עוסק במצוות עצמות יוסף. עליו הכתוב אומר: חכם לב יקח מצוות ואוהיל שפתיים יילבט (משלי י, ח). יש העוסקים בזביחה, יש המדברים על המצווה - "אוהיל שפתיים יילבט", ויש חכמי לב שלוקחים את המצווה. זה מה שמושה מלמד אותנו - אין למעלה ממצוות הבאת החלל לקבר ישראל. ולכן זכה משה והקב"ה התעסק בקבורתו. והיכן מי שעוסק בהבאת בני לקבר ישראל?

אין הדבר תלוי אלא בהנהגה

אחרי משה אפשר להגיע לגיבור השני של הדר - דוד. זה מה שמלמד אותנו על דוד התנא פנחס בן יאיר. "יהיה רעב בימי דוד שלוש שנה אחרי שנה, ויבקש דוד את פני ה'" (שמואל ב' כא, א) - "דבי פנחס אומר: שלוש שנים שנהרג שאול ובניו בא רעב בימי דוד, שנה אחר שנה" (פרקי דרבי אליעזר). מה הרעב הזה? ולשם מה התוספת "שנה אחרי שנה"? רבי פנחס בן יאיר למד מכאן כי בתחילה דוד ייחס את סיבת הרעב לחטאים של עמו ישראל, והכתוב "שנה אחרי שנה" מלמד שבכל שנה חיפש דוד את החטא שעם ישראל חוטא בו, החטא המביא את הרעב. בשנה הראשונה חשב דוד שהעם חוטא בעבודה זרה, בשנייה חשב שהעם חוטא בשפיות דמים, בשלישית חשב שהעם נתפס לגילוי עריות. בכל שנה חוזרים שליחי המלך ואומרים: "יצאנו, בדקנו, לא מצאנו", הרעב ממשיך.

מהו הרעב? אולי הייתה זו בצורת, אבל אני מרגיש שהרעב הוא רצון למשהו שאי אפשר למלא. קלקול יסודי - זו תכונתו של הרעב. דוד הבין כי לא התנהגות העם היא שמביאה את הרעב, אלא קלקול במנהיגות, בו עצמו, ואמר: "מכאן ואילך אין הדבר תלוי אלא ב"י". מה עושה המנהיג שמבין שהוא התנהגותו, היא סיבת הרעב? מאיד לנו פנחס בן יאיר: "מיד עמד דוד לבין קב"ה ותתפלל". התשובה לא אחרה לבוא: "על שאול". מה שורש הרעב, הפילוג, חוסר ההחלטה, הוצאתו? הסיבה היא שלא הובא שאול המלך לקבר ישראל.

במעמד רבנים ואישי ציבור הונחה אבן הפינה במתחם שלב ג בפרויקט הזיקרתי 'מצפה רמות' בירושלים מבית ISA Group באירוע רב חושם בין החולות ואל מול הנוף הציורי של הרי ירושלים, לצד כיבוד קולינרי עשיר ובמעמד רב הכותל והמקומות הקדושים הרב שמואל רבינוביץ התקיים טקס הנחת אבן הפינה בפרויקט המדובר ביותר בשכונת רמות בירושלים

את המשתתפים בשנה טובה ומתוקה. בשיאו של הטקס התכבד הרב שמואל רבינוביץ בהנחת אבן היסוד הראשונה ואמר כי הנחת אבן הפינה כמנהג קביעת מזוזה בבית היהודי הוא הזכיר את המעלות הרבות של בניית ירושלים עיר הקודש בכלל ושל ISA Group בפרט, וסיים את דבריו בייחול להתנשמות הנבואה 'עוד ישב... בדחובות ירושלים... ורחובות העיר ימלא ימים ילדות משחקים'.

לקראת השנה החדשה, ימים ספורים לפני ראש השנה התקיים טקס הנחת אבן הפינה לרגל תחילת בניית היסודות בשלב השלישי והאחרון של הפרויקט, המעמד הישיר בלב לבנו של המתחם ביטח לדחפורים ותומרי הבניה לקול צלילי ליווי מוזיקלי ולצד שולחנות ערוכים בכיבוד עשיר.

רכבי הנולף המיוחדים שנשכרו עבור האירוע הסייעו את המשתתפים בשבילי העפר הצפים אל כלי העבודה הכבדים העמלים במרץ לקראת עבודות יציקת היסודות, עד לכמה המטכדת שניצבה לצד אבן היסוד הראשונה שהונחה במהלך הטקס.

באירוע השתתפו אישי ציבור ומכובדים לצד ציפי התורה הבונה, רב הכותל והמקומות הקדושים הרב שמואל רבינוביץ וציבור מתושבי השכונה היוקרתית הגוהים מביתם המפואר שרכשו בשלבים הראשונים לצד הרוכשים החדשים שכבר הדרו להבטיח את ביתם בשלב ג' שנבנה בסטנדרטים שעוד לא נראו בירושלים.

ראשון הדוברים ה'ה מר שלום גריבה מבעלי ISA Group, סקר את ההצלחה הגדולה של השכונה החדשה בשלביה הראשונים והביא את הברורה של שלב ג' הייחודי על כל מעלותיה והדגיש את נאמנותו על כך שהרוכשים בשלבים הראשונים חוו את חזון החברה ליצור לרוכשים חווית רכישה ייחודית, וביקר

אתם מזמנים להצטרף להצלחה שלב ג' ב'מצפה רמות' הביא לראשונה לעיר את הברורה של דירות גדולות ומרווחות בסטנדרטים ובשרדוגים ללא תוספת מחיר ויצר שינוי מבורך בכל שוק הדירות החדשות בירושלים. זה הזמן שלכם להצטרף להצלחה, ולהנות מדירות מפוארות ומשודרגות בפרויקט הבניה הכי מושקעת ברמת,בסטנדרטים היזועים של ISA Group.

חג סוכות שמחה בשטח

חדש! סניף רבדים | סניף בית חלקיה טיולי גולפאן / טיולי אופניים / טיולים משולבים

גולפאן פתוח גם באסח הגוער רמת חשן ובתאם כל השנה

058-552-3333

הבטיחו את מקומכם! הזמנו כרטיסים מראש!

שעות פתיחה: א-ה: 10:00-20:00 | יום רביעי: 10:00-16:00 | נ.צ. יציאה: סניף בית חלקיה / סניף רבדים תחבורה למושב ירושלים 451 בני ברק 356 בית שמש 454 אשדוד 451/43 ביתר 455 אלעד 284 מודיעין 43 רמת השרון 284

לראשונה יוקמו חללי עבודה משותפים לאדריכלים ומעצבים במתחם העיצוב דיזיין סיטי ירושלים

לראשונה במתחם העיצוב הראשון מסוגו בישראל ישבו טובי המומחים לעבודה מתוך המקום עצמו ויחסכו ללקוחות זמן ארוך ויקר: כך מציגים דיזיין סיטי ירושלים, מהפכה בעולם העיצוב והשיפוץ

מותגים שכבר הצטרפו, באמונה כי זהו מרכז העיצוב הגדול במזרח התיכון. מדובר במתחם שבו כל ישראל הזקוק לרהט או לשפץ את הבית, יגיע וימצא במתחם אחד את מרבית המותגים בארץ, וכן מותגים מובילים מחו"ל. לבחירת הלקוחות יהיו במקום כ-250 חנויות של מותגים מהארץ ומהעולם.

בין המעצבים המלווים את הפרויקט מעצב הבינלאומי, גדי הלפרין. בין המקומות שעיצב, טרקלין פתאל בכך גורדין ובתי מלון בעולם. בנוסף, מעצב העל מיקלה סימונה שהוא עוד אחד מהצוות המובחר המלווה את הפרויקט, שלמה גרטנר אדריכל מלון מלכת שבא באילת ועוד מעצבים בינלאומיים.

דיזיין סיטי ירושלים, תופסת לאחרונה מקום מרכזי בשיח עולם העיצוב, לא רק בישראל, אלא גם באירופה, כאשר מותג על נמצאים במשא ומתן להיכנס לראשונה לישראל, בעקבות הפרויקט הענק.

בנוסף לחנויות, שירותי הסעדה ומתחם עיצוב, בדיזיין סיטי ירושלים יארחו תערוכות מכל העולם, ולפי הערכה מקצועית, יהפוך לדוגמה ומורה דרך לעולם העיצוב בישראל.

עסוקים בלשוטט במתחמי העיצוב עם לקוחותיהם, ובמקרה שהם עובדים מהמקום, יש להם הכל תחת קורת גג אחת, החיסכון הוא משמעותי מבחינת זמן ואנרגיה. ההתייעלות תהיה גם בקרב המעצבים עצמם. תחת קורת גג אחת יש להם אנשי הדמיות, יועצים, מכון העתקות חדרי ישיבות - כל מה שצריך בכדי לנהל משרד, ואת יום הקניות הם עושים באותו מתחם. חלומם של אנשי המקצוע קורם עוד וגידים עם כל יום שמתחם העיצוב משלים את בנייתו.

עוד לפני תחילת השיוק נרשמו למעלה מ-50 אדריכלים ומעצבי פנים מהשורה הראשונה, שיפתחו משרדים במתחם. בין האדריכלים והמעצבים: גדי הלפרין, מיקלה סימון ועוד.

מרכז העצבים של המעצבים: כל עולמות העיצוב מתקדמים לשנת 2020

מרכז העצבים של המעצבים יהיה בדיזיין סיטי ירושלים, בצורת קדמה שלא נראתה לפני שנת 2020. מתחם ובו מעל 100

מתחם העיצוב 'דיזיין סיטי ירושלים', הראשון מסוגו בישראל, הולך וצובר תאוצה. תהליך הבניה בעיצומו, כאשר כולו השראה אפופת חו"ל, שילוב אירופאי עם מתחם הסעדה דמוי לאס גאס. הוא צפוי להיפתח בתוך שנה וחצי ולכלול חנויות בתחום עיצוב הבית ומתחם מסעדות.

מרכז העיצוב הגדול ביותר במזרח התיכון שואף להיות מרכז העיצוב הראשון מסוגו שיכיל לא רק חנויות ממיטב המותגים, אלא מקום שהוא בית של ממש לאדריכלים, מעצבים, יועצי תכנון, מכון העתקות, מרכז הדמיות ועוד, בצורה של חללי עבודה משותפים שייפתחו בקומה העליונה של מתחם העיצוב, 'דיזיין סיטי ירושלים', חללי עבודה משותפים בתחום עיצוב הבית: לצאת לקניות עם הלקוח בחיסכון משמעותי

פנינה רווח, מנכ"לית החברה היזמית, 'קס גרופ', מדגישה שהרעיון קם לאור ביקוש רב. דווקא מצד מעצבים מהשורה הראשונה. "הם פנו וביקשו להקים את המשרדים להשכרה בסגנון המוכר לכולם, אלא שהפעם מדובר בתחום עיצוב הבית בלבד", מסבירה רווח.

הרעיון מאחורי היוזמה מגיע מאחר ובכל מקרה המעצבים